

**TÜRKİYE'DE GENÇ SPORCULARIN MARUZ KALDIĞI DUYGUSAL
KÖTÜ MUAMELENİN SPOR KURUMU İLE İLİŞKİLİ
DEĞİŞKENLERLE İNCELENMESİ**

Erdal ÇETİN*

Öz

Spor kurumunda antrenör ve sporcular arasındaki ilişkiler son derece önemli olmakla birlikte birtakım olumsuzluklar barındırmaktadır. Bu olumsuz ilişki biçimlerinden biri de antrenörlerin sporculara yönelik gerçekleştirdiği kötü muameledir. Bu çalışma, genç sporcuların antrenörlerinden deneyimledikleri duygusal kötü muameleyi spor ile ilişkili değişkenlerle ele almayı amaçlamaktadır. Nicel araştırma yönteminin uygulandığı çalışmada Antrenör-Sporcu İlişkisi Duygusal Kötü Muamele Ölçeği ile katılımcıların demografik ve spora ilişkin bilgilerin olduğu anket formu kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Türkiye'de son bir yıl içinde bir antrenör ile çalışan ve 18-25 yaş aralığında bulunan sporcular, örneklem grubunu ise Türkiye'nin 33 ilinden 142 kadın ve 198 erkek olmak üzere toplam 340 sporcu oluşturmaktadır. Araştırma bulgularına göre erkek sporcular kadın sporculara göre daha fazla antrenörünün duygusal şiddetine maruz kalmıştır. Yine sporcuların maruz kaldıkları duygusal kötü muamelelerin antrenörleri ile ilişkilerini etkiledikleri görülmüştür. Buna karşın takım sporları ve bireysel sporlar ile antrenör duygusal kötü muamelesi arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Yine sporcuların antrenörleri ile çalışma yılları ve sportif başarıları ile duygusal kötü muameleye maruz kalma arasında bir ilişki tespit edilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal kötü muamele, Sporda kötü muamele, Spor, Şiddet

---

* Dr. Öğr. Üyesi, Batman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü, erdal.cetin@batman.edu.tr; ORCID: 0000-0003-4258-123X

Makale Gönderim Tarihi: 10/03/2023, **Makale Kabul Tarihi:**24/04/2023

Examination of Emotional Maltreatment Experienced by Young Athletes in Turkey with the Variables Related to The Sports Institution

Abstract

Although relations between coaches and athletes in sports institutions are very important, there might also be some problems. One of these negative relation types is the maltreatment of athletes by their coaches. This study aims to address the emotional maltreatment young athletes experience from their coaches using sports-related variables. In the study, in which the quantitative research method, a questionnaire form was used with the Coach-Athlete Relations Emotional Maltreatment Scale and demographics and sport relation information of participants. The population of the research consists of athletes between the ages of 18-25, who worked with a coach in the last year in Turkey, and the sample group consists of 340 athletes, 142 women, and 198 men, from 33 provinces of Turkey. According to the findings of the research, male athletes were exposed to emotional maltreatment by their coaches more than female athletes. It was also observed that emotional maltreatment experienced by athletes affected their relations with their coaches. On the other hand, there was no significant difference between team sports, individual sports, and the emotional maltreatment of coaches. Besides, no relationship was found between the coaches of the athletes, their years of work, and their sportive achievements and exposure to emotional maltreatment.

Keywords: Emotional maltreatment, Maltreatment in sport, Sport, Violence

Giriş

Spor, modern dönemlerde tüm toplumların üretim ve tüketim ilişkilerinin içinde yer edinmeye başlamış ve bu anlamda giderek etkisi artan bir faaliyet alanı olmuştur. Sosyolojik olarak hem toplumların geçirmiş olduğu değişim hem de spor alanının kendi içindeki dönüşümleri toplumsal bir kurum olan sporun dikkat çeken bir alan haline gelmesini sağlamıştır. Gün geçtikçe daha fazla bireyin zaman geçirdiği veya etkilendiği sporun, modern ilişkilerin ortaya çıkardığı özgün bir alan ve toplumsal ilişkileri anlamada bir işaret olduğunu söylemek mümkündür (Eitzen, 2005; Elias, 2002; Tezcan, 2019). Bourdieu (2016, s. 205) sporun

kendi içinde farklı ilişki alanları geliştirdiğine dikkat çekmektedir. Ona göre spor, tek başına bir alan olarak toplumsal yönünü bu ilişki ağlarına göre oluşturmaktadır. Sembolik etkileşimciler ise her bir bireyin öznel yaşantıları ile spor içindeki duruşlarının ve yorumlama biçimlerinin değişebileceğini söylemektedir (Dever, 2015, s.112). Bu anlamda onlar sadece spor pratiklerinin toplumsal yansımalarına odaklanmaz aynı zamanda sporun kendi içinde yarattığı kültürü de sorgular. Gerçekten de sporun içindeki ilişkiler bazen toplumsal yansımalarından daha fazla derinlik taşıyabilmektedir.

Sporda şiddet ve kötü muamele bağlamında, sporcular ile antrenörler arasındaki ilişki ele alındığında toplumda yaşanan şiddet pratiklerinin yansımalarını barındırdığı görülmektedir. Modern sporlarda şiddet eylemlerinin minimum düzeye indirildiği dile getirilse de (Elias ve Dunning, 1986) halen rekabet, başarı ve hırs gibi özellikler etkili faktörlerdir. Bundan dolayı spor küresel düzeyde üzerinde durulan ve tartışılan bir kurum olmaya devam etmektedir (Theberge, 1993; Young, 2013).

Sporda ilişkileri etkileyen önemli bir husus, bir birey olarak sporcuların tercihleri, beklentileri, spora katılımları ve anlamlandırma süreçleridir. Sporcular spor alanına dâhil olurken çok farklı aşamalarla bu alanın içindeki yerleşik ilişki ağlarının bir parçası haline gelmekte ve bu şekilde uyum sağlayıp sosyalleşmektedir. Sosyalleşme ilişkilerinde en önemli aktörler antrenörleri veya beraber çalıştıkları eğitimcilerdir. Benzer kurumlarda olduğu gibi sporda da alanın otoriteleri ile kurdukları ilişkilerin niteliğine göre olumlu ya da olumsuz sonuçları olabilmektedir (Jowett, 2005; Olympiou, Jowett ve Duda, 2008). İlişkinin niteliği, sporcunun/öğrencinin bu alanın kültürünü benimsemesini ve spor alanı ile kurduğu bağı etkilemektedir. Genç ve çocuk sporcular sporda geleceklerini şekillendiren, onları başarıya götürecek olan başta antrenör olmak üzere diğer otoriteler ile nasıl ilişki kuracaklarını öğrenmektedir. Eğitim ve öğrenme sürecinde antrenörün tutumları başarıyı belirleyebilmektedir. Ancak diğer taraftan otoritenin çocuk ve gençler üzerinde oluşturabileceği bir şiddet de gelişebilmektedir (Brackenridge, 2001; David, 2005).

Sosyal ilişkilerin yaşandığı tüm kurumlarda görülebilen bu şiddet biçimleri spor içinde de yer edinmektedir. Bu konuda yapılan çalışmalar (Hartill, 2005; Fasting, Chroni, Hervik, Knorre, 2010; Stirling ve Kerr, 2008; Leahy, Pretty ve Tenenbaum 2002; Alexander, Stafford ve Lewis, 2011) sporda farklı biçimlerde şiddetin, istismarın ve kötü muamelenin olduğuna

işaret etmektedir. Stirling ve Kerr (2008) 14 elit sporcu ile yaptıkları çalışmada sporcuların farklı dönemlerde farklı duygusal kötü muamele biçimlerine maruz kaldığını belirlemiştir. Fasting vd.'nin (2010), Çek, Yunan ve Norveçli kadın sporcular ile ilgili araştırmalarında cinsel istismarın oranı ve biçimleri incelenmiş ve katılımcıların %34'ünün bir erkeğin, %12'sinin ise bir kadının cinsel tacizine maruz kaldığı ortaya çıkmıştır. Alexander vd. (2011) ise Birleşik Krallık'ta farklı istismar, şiddet ve zarar biçimlerini ele alan bir çalışma yapmıştır. Yine bu konudaki bazı çalışmalar sporculara yönelik kötü muamelede birlikte çalıştıkları antrenörlerin birer fail olabileceklerini göstermektedir (Brackendridge, 1994; Gervis, Rhind ve Luzar, 2016; Stirling ve Kerr, 2009).

Duygusal kötü muamele genel olarak bireyin gelişimini olumsuz etkileyen, farklı kurumlarda ortaya çıkması muhtemel olan, fiziksel müdahalenin olmadığı ama bireyi rahatsız eden soyut, kötü sözlü ifade, jest ve mimiklerin yanı sıra ihmalkâr eylemlerden oluşmaktadır (Öztürk, 2020; McGee ve Wolfe, 1991). Aşağılama, tehdit etme, dalga geçme, aşırı sorumluluk verme ya da gerçekçi olmayan beklentiler, reddetme, duygusal ve tıbbi ihmal gibi eylemler duygusal kötü muamelenin belirgin eylemleri olarak görülmektedir (Glaser, 2002; Hart, Binggeli ve Brassard, 1998; Slep, Heyman, Snarr, Foster, Linkh, Whitworth, 2011; Uğur, 2020). Hornor (2012), duygusal kötü muamelenin fiziksel ve cinsel kötü muamele içinde ortaya çıkabildiği gibi diğer iki eylem biçimlerinden bağımsız da gerçekleşebileceğini belirtir. Ona göre duygusal kötü muamelede fiziksel belirtilerin olmaması onu daha az dikkat çeken bir şiddet biçimi olarak görülmesine neden olsa da sonuçları itibari ile basit veya daha az etki eden bir şiddet biçimi olduğunu göstermemektedir. Bu anlamda en az diğer istismar biçimleri kadar birey ve özellikle çocuk ve ergenlerde olumsuz etki yaratır. Duygusal kötü muameleye maruz kalan bireyler travma, depresyon, kaygı, özgüvende azalma, intihar eğilimi gibi sorunlar yaşayabilmektedir (Spertus, Yehuda, Wong, Halligan, Seremetis, 2003; Infurna, Reichl, Parzer, Schimmenti, Bifulco, Kaess, 2016). Bu konuda Allen (2008; 2010) yaptığı ilk çalışmalarda, farklı duygusal kötü muamele biçimlerinin farklı sonuçlar oluşturabileceğine dikkat çekmiştir. Ona göre aşağılama, görmezden gelme gibi bazı davranışlar kaygı, depresyon; korkutma gibi bazı davranışlar ise Borderline kişilik bozukluğuna neden olabilmektedir. Ayrıca duygusal istismarın bireyin saldırganlık eğilimini artırdığı, kimlik ve kişilerarası ilişkilerde problem yaşamasına neden olduğu belirlenmiştir (Allen, 2010). Duygusal kötü muamelenin bu tür psikolojik sonuçlarının yanında pek çok sosyolojik sonuçları da vardır. Suça yönelme, bağımlılık, bireyler arası ilişkilerde sorun yaşama, olumsuz

aile yaşantısı kötü muameleye maruz kalan bireylerin sosyalleşme süreçlerinde yaşadıkları sorunlar olarak karşımıza çıkmaktadır (Ercengiz, 2020).

Yukarıda ifade edilen duygusal kötü muamele eylemleri spor ortamında antrenör ve sporcular arasındaki ilişkilere de yansımaktadır. Sporda bireyler arası duygusal kötü muamelede şiddet failinin özellikleri, maruz kalanın deneyimleri ve sosyal faktörler birer neden olarak karşımıza çıkabilmektedir. Tüm bunlarla beraber antrenörün sporcu başarısı ve geleceği hakkında söz sahibi olması, sporcular üzerindeki gücü, onlar ile birlikte başarı kazanıp hayal kırıklıkları ya da başarısızlık hissetmeleri, şiddet uygulamalarının nedenleri olduğu tespit edilmiştir (Wilinsky ve McCabe, 2020).

Sporda diğer şiddet biçimleri ile karşılaştırıldığında duygusal şiddetin en yaygın kötü muamele biçimi dikkat çekmektedir (Willson, Kerr, Stirling, Buono, 2022). Birleşik Krallık’ta yapılan kapsamlı bir çalışmada (Alexander vd. 2011) sporcuların %70’i duygusal olarak rahatsızlık duydukları bir davranışa maruz kaldıklarını beyan etmiştir. Bazı Avrupa ülkelerinde yapılan çalışmada ise ihmal eylemlerinin %38’inin, psikolojik şiddet eylemlerinin ise %32’sinin sporcuların doğrudan ilişki içinde oldukları antrenör veya eğitimciler tarafından gerçekleştirildiğini ortaya çıkarmıştır (Hartill vd. 2021). Pankowiak vd.’nin (2022) Avusturalya’da yaptıkları çalışmada katılımcıların %82’sinin şiddetin herhangi bir biçimine, %76’sının duygusal/psikolojik kötü muameleye maruz kaldıkları ve %54’ünün fail olarak antrenörlerini işaret ettikleri belirlenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Türkiye’de sporcuların antrenörleri ile ilişkilerini ele alan çalışmalara rağmen aralarındaki güç ilişkilerinden doğan kötü muamele veya şiddeti konu alan çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu nedenle, çalışmanın amacı, sporcuların spora katılım süreçlerinde maruz kaldıkları duygusal kötü muameleyi cinsiyet, spor branşı, antrenörün cinsiyeti ve başarı durumları gibi çeşitli değişkenler ile ortaya çıkarmaktır. Bunun yanı sıra bu çalışmada, sporcuların antrenör ile ilişkilerini tanımlama biçimleri ve sporda duygusal kötü muamele arasında bir ilişkinin olup olmadığı araştırılmıştır.

Yöntem ve Teknikler

Araştırmada nicel araştırma yönteminin ilişkisel tarama modelinden hareket edilmiştir. İki ve daha fazla değişken arasında birlikte değişimi veya değişimin derecesini belirlemeyi amaçlayan ilişkisel tarama modeli ile değişkenler arasında korelasyonel ilişkiye bakılmıştır.

Araştırmada veri toplama araçları olarak Çetin (2022) tarafından Türkçeye uyarlanan Antrenör-Sporcu İlişkisi Duygusal Kötü Muamele Ölçeği ve katılımcıların demografik bilgileri ile spora ilişkin bilgilerinin olduğu bir anket formu kullanılmıştır.

Orijinali Dietz, Casey, Stirling ve Porter (2015) tarafından geliştirilen Antrenör-Sporcu İlişkisi Duygusal Kötü Muamele Ölçeği (ASİDKMÖ), Çetin (2022) tarafından Türkçeye uyarlanmış, orijinalinde olduğu gibi 19 soru ve 5 alt boyuttan oluşmuştur. Sporun performans eksenli özelliğinden dolayı genç sporcuların performansları üzerinden aşağılanması veya baskı altına alınması “performansa dayalı aşağılama (PDA)”; herhangi bir nedenden dolayı genç sporcuya dönük küfür, ağır hakaret veya aşağılama “doğrudan kişisel aşağılama (DOĞKA)”; anılar, şakalar vb. ifadeler üzerinden bireyin rahatsız edilmesi “utandırıcı davranışlar (UD)”; bireyin ailesi veya diğer farklı hususlar üzerinden utandırılması ya da aşağılanması “dolaylı kişisel aşağılama (DOLKA)”; farklı pratikler ile cezalandırmakla tehdit edilmesi ve sporcunun sindirilmeye çalışılması “göz korkutucu davranışlar (GKD)” alt boyutlarını ölçmektedir.

Ölçeğin uyarlama sürecinde güvenilirlik için Cronbach alfa değerine bakılmış ve tüm ölçek için ,983; performansa dayalı aşağılama alt boyutu değerinin ,906; doğrudan kişisel aşağılama alt boyutu değerinin ,968; utandırıcı davranışlar alt boyutu değerinin ,974; dolaylı kişisel aşağılama alt boyutu değerinin ,949; göz korkutucu davranışlar alt boyutu değerinin ,950 olduğu belirlenmiştir. Yine yapı geçerliliği için uyum indeksleri değerlerinin iyi uyum ve kabul edilebilir uyum seviyelerinde olduğu belirlenmiştir.

Araştırma için öncelikle araştırmacının bağlı olduğu üniversitenin etik kuruluna başvurulmuştur. Başvurudan sonra anket ve ölçek çevrim içi ortama aktarılmış ve veriler çevrimiçi toplanmıştır.

Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini Türkiye’de son bir yıl içinde antrenör ile çalışan ve 18-25 yaş aralığında bulunan sporcular oluşturmaktadır. Bu anlamda anket uygulanmak üzere Türkiye’nin farklı illerinde bulunan spor

kulüpleri ile antrenörlere gönderilmiştir. Online ortamdaki soru formu mail, telefon ve iletişimin gerçekleşmesi mümkün olan tüm çevrimiçi (Whatsapp, Instagram vs.) ile yaygınlaştırılmaya çalışılmıştır. Yine araştırmacı tarafından bazı sporcular ve kulüpler ile doğrudan iletişim kurulmuş ve ankete katılım sağlanmaya çalışılmıştır. Ankete katılımda bazı ön koşullar olduğu için hem soru formunun girişinde hem de gönüllü onam formunda bireylerin 18 yaşından büyük ve son bir yıl içinde bir antrenör ile çalışmış olmaları gerektiği belirtilmiştir. Bu koşulları sağlayamayanlar ankete katılamamıştır. Verilerin toplanma süreci 1 Şubat 2023 tarihinden başlayarak 30 gün sürmüştür. Bir aylık süreç içinde örneklem grubu Türkiye’nin 33 ilinden 142 kadın ve 198 erkek olmak üzere toplam 340 kişi olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın Değişkenleri ve Hipotezler

Çalışmada antrenörün duygusal kötü muamelesi, anket sorularında bulunan sporcuların cinsiyeti, branşları, başarıları, çalıştıkları antrenörün cinsiyeti, antrenörleri ile ilişkileri ve antrenörleri ile çalışma yılları gibi değişkenlerle incelenmiştir

Çalışmanın hipotezleri ise şu şekilde belirlenmiştir

-Sporcuların cinsiyetleri ile antrenörün duygusal kötü muamelesi arasında anlamlı bir ilişki vardır.

-Sporcuların branşları ile antrenörün duygusal kötü muamelesi arasında anlamlı bir ilişki vardır.

-Sporcuların çalıştıkları antrenörlerin cinsiyeti ile antrenörün duygusal kötü muamelesi arasında anlamlı bir ilişki vardır.

-Sporcuların maruz kaldıkları duygusal kötü muamele ve sporcuların antrenörleri ile ilişkilerini nasıl tanımladıkları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Veri Analizi

Dijital ortamda elde edilen veriler daha sonra SPSS 26 programı ile analiz edilmiştir. Analiz sürecinde ankette yer alan sorular ile ölçeğin genel puanı ve alt boyutları arasında korelasyonel ilişkiye bakılmıştır. Analiz sürecinde T-Testi ve ANOVA testi kullanılmıştır.

Etik Hususlar

Araştırmada Batman Üniversitesi Etik Kurulu’ndan izin alınmıştır. Araştırma, Batman Üniversitesi Etik Kurulu Başkanlığı’nın 2023/02 sayılı

toplantı ve 18 no'lu kararı ile yapılmıştır. Katılımcılara çevrim içi ankete başlamadan önce gönüllü onam formu okutulmuş ve onay butonuna basıldıktan sonra ankete katılmaları sağlanmıştır. Gönüllü onam formunda ise katılımın gönüllük esasına dayalı olduğu, istenmeyen bir durum ve soru olduğunda cevap vermek zorunda olmadıkları açıkça belirtilmiştir.

Bulgular

Bu bölümde araştırmanın değişkenleri ve hipotezleri ile ilgili elde edilen verilerin analizleri gösterilmiş ve $p < 0,05$ anlamlılık düzeyine göre analiz edilmiştir. Araştırmadaki ilk veriler katılımcıların cinsiyeti, spor branşları ve antrenör cinsiyeti ile maruz kaldıkları duygusal kötü muamele arasında bir ilişkinin olup olmadığıdır. Tablo 1, katılımcıların cinsiyetleri ile duygusal kötü muameleye maruz kalma arasındaki ilişkinin T-Testi ile analizini göstermektedir.

Tablo 1. Katılımcıların Cinsiyeti ile Duygusal Kötü Muameleye Maruz Kalma Arasında T-Testi Anlamlılık İlişkisi

Ölçek ve Alt Boyutları	Cinsiyet	N	Ort.	S.S.	t	Sig.
ASİDKMÖ	Kadın	42	1,5686	,90464	-3,035*	,003
	Erkek	98	1,9107	1,10295		
PDA	Kadın	142	1,6937	,97094	-3,637*	,000
	Erkek	98	2,1246	1,14780		
DOĞKA	Kadın	42	1,5581	1,02351	-2,154*	,032
	Erkek	98	1,8207	1,16611		
UD	Kadın	42	1,4883	,94503	-2,524*	,012
	Erkek	98	1,7862	1,15654		
DOLKA	Kadın	42	1,4836	,92813	-2,626*	,009
	Erkek	98	1,7845	1,11677		
GKD	Kadın	42	1,4977	,89720	-2,936*	,004
	Erkek	198	1,8535	1,22826		

* $p < 0,05$

Katılımcıların cinsiyeti ile duygusal kötü muameleye maruz kalma arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur (Tablo 1). Buna göre erkek

Türkiye’de Genç Sporcuların Maruz Kaldığı Duygusal Kötü Muamelelerin Spor Kurumu ile İlişkili Değişkenlerle İncelenmesi

katılımcılar kadın katılımcılara göre daha fazla antrenörünün duygusal kötü muamelesine maruz kaldığını beyan etmiştir. Ölçek sorularının tamamı değerlendirildiğinde 003; performans dayalı aşağılama alt boyutu ,000; doğrudan kişisel aşağılama alt boyutu ,032; utandırıcı davranışlar alt boyutu ,012; dolaylı kişisel aşağılama alt boyutu ,009; göz korkutucu davranışlar alt boyutu ,004 düzeyinde anlamlılık düzeyine sahiptir (Tablo 1).

Tablo 2. Katılımcıların Branşı ile Duygusal Kötü Muameleye Maruz Kalma Arasındaki T-Testi Anlamlılık İlişkisi

Ölçek ve Alt Boyutları	Spor Branşı	N	Ort.	S.S.	t	Sig.
ASİDKMÖ	Bireysel Sporlar	00	1,6921	,96014	-0,868	,386
	Takım Sporları	40	1,7993	1,06807		
PDA	Bireysel Sporlar	00	1,8183	,98105	-1,372	,171
	Takım Sporları	40	1,9972	1,13940		
DOĞKA	Bireysel Sporlar	00	1,5875	,99200	-1,32	,188
	Takım Sporları	40	1,7625	1,16021		
UD	Bireysel Sporlar	00	1,6267	1,03288	-0,386	,700
	Takım Sporları	40	1,6764	1,10339		
DOLKA	Bireysel Sporlar	00	1,6200	,97444	-0,439	,661
	Takım Sporları	40	1,6750	1,08321		
GKD	Bireysel Sporlar	00	1,7167	1,06614	0,125	,900
	Takım Sporları	40	1,7000	1,13636		

Katılımcıların spor branşı ile antrenör duygusal kötü muamelesine maruz kalma ilişkisine bakıldığında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Aynı durumun ölçeğin alt boyutları için de geçerli olduğu ve anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir (Tablo 2).

Tablo 3. Sporcuların Çalıştıkları Antrenörün Cinsiyeti ile Duygusal Kötü Muameleye Maruz Kalma Arasındaki T-Testi Anlamlılık İlişkisi

Ölçek ve Alt Boyutları	Antrenörün Cinsiyeti	N	Ort.	S.S.	t	Sig.
ASİDKMÖ	Kadın	71	1,6205	,95759	-1,347	,179

	Erkek	269	1,8067	1,05552		
PDA	Kadın	71	1,6972	,94839	-2,148*	,032
	Erkek	269	2,0099	1,12529		
DOĞKA	Kadın	71	1,5810	1,01750	-1,105	,270
	Erkek	269	1,7454	1,13839		
UD	Kadın	71	1,5775	1,05553	-0,738	,461
	Erkek	269	1,6840	1,08954		
DOLKA	Kadın	71	1,6056	1,05456	-0,479	,632
	Erkek	269	1,6729	1,05191		
GKD	Kadın	71	1,5775	1,00784	-1,083	,279
	Erkek	269	1,7385	1,14052		

* $p < 0,05$

Katılımcıların çalıştıkları antrenörlerin cinsiyeti ile duygusal kötü muamele ölçeğinin toplam puanı arasında bir ilişki bulunmamıştır (Tablo 3). Sadece performansa dayalı aşağılama alt boyutunda anlamlı bir fark olduğu ($t=-2,148$, $p=,032$) görülmektedir. Performansa dayalı kötü muamele alt boyutuna göre erkek antrenör ile çalışan katılımcılar ($ort=2,0099$) kadın antrenör ile çalışan katılımcılara ($ort=1,6972$) göre daha fazla kötü muameleyle ($p=,032$) maruz kalmıştır. Diğer dört alt boyutta ise anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (Tablo 3).

Tablo 4. Sporcuların Antrenör ile İlişkilerini Nasıl Tanımladıkları ile Duygusal Kötü Muameleyle Maruz Kalma Arasındaki Anova Testi Anlamlılık İlişkisi

ASİDKMÖ	Kareler toplamı	sd	Kareler ortalaması	F	Sig.
Gruplar arasında	15,759	3	5,253	,058	,002
Grup içi	348,962	336	1,039		
Toplam	364,721	339			

Antrenörünüz ile ilişkinizi en iyi nasıl tanımlarsınız?	$\bar{X}_i - \bar{X}_j$	Sig.
Antrenörüm anne/babam/ağabeyim gibidir.	,12098	,846

Türkiye’de Genç Sporcuların Maruz Kaldığı Duygusal Kötü Muamelenin Spor Kurumu ile İlişkili Değişkenlerle İncelenmesi

Antrenörüm arkadaşım gibidir.	Antrenörüm öğretmenim gibidir.	,00873	1,000
	Antrenörüm sadece benim profesyonel çalıştırıcımdır.	,54326*	,005
Antrenörüm anne/babam/ağabeyim gibidir.	Antrenörüm arkadaşım gibidir.	-,12098	,846
	Antrenörüm öğretmenim gibidir.	-,11225	,916
	Antrenörüm sadece benim profesyonel çalıştırıcımdır.	-,66424*	,002
Antrenörüm öğretmenim gibidir.	Antrenörüm arkadaşım gibidir.	-,00873	1,00
	Antrenörüm anne/babam/ağabeyim gibidir.	,11225	,916
	Antrenörüm sadece benim profesyonel çalıştırıcımdır.	-,55200*	,016
Antrenörüm sadece benim profesyonel çalıştırıcımdır.	Antrenörüm arkadaşım gibidir.	,54326*	,005
	Antrenörüm anne/babam/ağabeyim gibidir.	,66424*	,002
	Antrenörüm öğretmenim gibidir.	,55200*	,016

* p<0,05

Sporcuların antrenörleri ile ilişkilerini nasıl tanımladıkları ve duygusal kötü muameleyle maruz kalma arasındaki ilişki Anova testi ile irdelenmiştir (Tablo 4). “Antrenörüm sadece benim profesyonel çalıştırıcımdır” şikkını işaretleyenlerin “antrenörüm arkadaşım gibidir” (p=,005), “antrenörüm anne/babam/ağabeyim gibidir” (p=,002), “antrenörüm öğretmenim gibidir” (p=,016) şıkları ile aralarında anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. Diğer şıkların ise kendi aralarında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir. Tablo 4’e göre duygusal kötü muameleyle daha fazla maruz kalan sporcuların, antrenör ile ilişkisini “sadece benim profesyonel çalıştırıcımdır” şeklinde yorumladıkları görülmüştür (Tablo 4).

Tablo 5. Sporcuların Başarı Dereceleri ile Duygusal Kötü Muameleyle Maruz Kalma Arasındaki Anova Testi Anlamlılık İlişkisi

ASİDKMÖ	Kareler toplamı	sd	Kareler ortalaması	F	Sig.
Gruplar arasında	1,268	3	,423	,391	,760
Grup içi	363,453	36	182		

Toplam 364,721 339

Sporcuların elde ettikleri başarılar ile duygusal kötü muameleye maruz kalmaları arasında bir ilişkinin olup olmadığını göstermektedir (Tablo 5). Herhangi bir dereceye sahip olmayan, bölgesel, ulusal ve uluslararası başarılarla sahip sporcuların duygusal kötü muameleye maruz kalmalarında bir etki olup olmadığı incelenmiş ve aralarında anlamlı bir ilişki ($p=,760$) olmadığı belirlenmiştir.

Tablo 6. Sporcuların Antrenörleri ile Çalışma Yılları ve Duygusal Kötü Muameleye Maruz Kalma Arasındaki Anova Testi Anlamlılık İlişkisi

ASİDKMÖ	Kareler toplamı	sd	Kareler ortalaması	F	Sig.
Gruplar arasında	1,292	3	,431	,398	,754
Grup içi	363,429	336	1,082		
Toplam	364,721	339			

Anket formunda katılımcıların mevcut antrenörleri ile kaç yıldır çalıştıkları sorulmuş ve bu soru ile duygusal kötü muameleye uğrama arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığı incelenmiştir. En az bir yıldan başlayıp dokuz ve daha fazla yıl çalışma şıklarının bulunduğu bu soruya bakıldığında, antrenörleri ile çalışma yılları ile duygusal kötü muameleye uğrama arasında ($p=,754$) anlamlı bir fark bulunamamıştır (Tablo 6).

Tartışma ve Sonuç

Antrenörlerden sporculara dönük olarak gerçekleştirilen duygusal kötü muamelenin sporla ilişkili değişkenler ile incelenmesi çalışmanın temel amaçlarından biridir. Bu anlamda başta sporcuların cinsiyetleri ve branşları olmak üzere, antrenörlerinin cinsiyeti, onlar ile ilişkileri, çalıştıkları yıllar ve sporcuların başarı düzeyleri değişkenleri incelenmiştir. Cinsiyet ile duygusal kötü muamele arasındaki ilişkiye bakıldığında erkek sporcuların kadın sporculara göre ($p=,003$) daha fazla duygusal kötü muameleye maruz kaldıkları görülmektedir. Cinsiyet değişkeni ile ilişkili olarak çeşitli şiddet türlerinin farklı sonuçlar verebildiği görülmektedir. Burada temel hususlardan biri kötü muamele biçimlerinin tanımlanmasında hangi davranışların dikkate alındığı ile ilgilidir (Ohlert, Vertommen, Rulofs, Rau, Allroggen, 2021). Bu konuda Alexander vd. (2011) ve Vertommen vd. (2016; 2022) tarafından yapılmış daha önceki çalışmalar cinsel şiddette kadınların, fiziksel şiddette ise erkeklerin daha fazla mağdur edildiğine dair yaygın bir kanaat oluşturmuş ancak duygusal

kötü muamele ve şiddet ile ilgili kesin bir veri elde edilememiştir. Yine Ohlert vd. (2021) sadece cinsel şiddette kadınların daha fazla mağdur edildiğine dair anlamlı bir farkın olduğunu belirlemiştir. Çalışmamızın verileri ise Hartill vd.’nin (2021) yaptığı çalışma ile paralellik göstermektedir. Söz konusu çalışmaya göre erkek sporcular (%68) duygusal kötü muamele ile birlikte diğer şiddet biçimlerinde de daha fazla mağdur olduklarını göstermiştir. Bu anlamda araştırma cinsiyetle ilgili duygusal kötü muamelenin farklı sonuçlar verebileceğini de göstermektedir.

İncelenen diğer bir veri bireysel sporlar ile takım sporları arasında anlamlı bir fark olup olmadığıdır. Araştırmalarda elde edilen veriler hem ölçek genel puanının hem de alt boyutlar ile spor branşı arasında anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir. Bu anlamda sporcuların branşı ve duygusal kötü muameleye maruz kalma arasındaki anlamlı bir farklılık olduğuna dair hipotez doğrulanmamıştır. Daha önce Türkiye’de Çetin ve Hacisoftaoğlu (2023) tarafından cinsel istismar ile ilgili yapılan çalışmada bireysel sporlarda cinsel istismarın daha yaygın olduğu belirlenmiştir. Antrenör ve sporcu arasında bireysel yapılan çalışmalar ve yakınlık (Parent ve Fortier, 2018), takım sporlarına göre alanı denetleyen mekanizmaların eksikliği kötü muamele için risk oluşturabilmektedir. Ancak duygusal kötü muamelenin cinsel şiddet eylemlerine göre daha yaygın olması ve toplumsal olarak daha az tepki çeken özelliği bireysel sporlarda değil takım sporlarında da yaygın olmasına sebebiyet verebilmektedir. Nitekim takım sporları ve bireysel sporlar ile kötü muamele arasında herhangi bir ilişki olmadığını gösteren çalışmalar (Fasting, Brackenridge ve Sundgot Borgen, 2004; Mountjoy, Vertommen, Burrows, Greinig, 2020) bulunmaktadır.

Spor branşlarının yanında sporcuların çalıştıkları antrenörlerin cinsiyeti ile duygusal kötü muameleye maruz kalma arasındaki ilişki de irdelenmiştir. Ölçek genel puanına bakıldığında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ancak alt boyutlar ile değerlendirildiğinde sadece performansa dayalı aşağılama (PDA) alt boyutunda bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Performansa dayalı kötü muamele alt boyutuna göre erkek antrenörler ile çalışan sporcular, kadın antrenörler ile çalışan sporculara göre ($p=,032$) daha fazla şiddet deneyimlemektedir. Bu durum erkek antrenörlerin sportif performansla ilgili durumlarda daha fazla duygusal şiddet uyguladıklarını göstermektedir. Kötü muamele ile ilgili çalışmalar erkek antrenörlerin farklı kötü muamele biçimlerinde fail olduklarını ortaya çıkarmaktadır (Alexandre, Castro, Gama, Antunes, 2022; Bjørnseth ve

Szabo, 2018; Stirling ve Kerr, 2009). Çalışmada ise duygusal kötü muamelede erkek antrenörler sadece performansa dayalı alt boyutta anlamlı bir fark oluşturmuştur.

Diğer bir veri de sporcuların antrenörleri ile ilişkilerini nasıl yorumladıkları ile duygusal kötü muameleyle maruz kalma arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Antrenör ilişkilerini tanımlama biçiminde ortaya çıkan durum genellikle antrenör ile sıcak ilişkiler içinde olan sporcuların daha az kötü muameleyle maruz kaldıklarını göstermektedir. Antrenörlerini sadece profesyonel çalıştırıcı olarak gören sporcuların “antrenörüm arkadaşım gibidir” ($p=,005$); “antrenörüm anne/babam/ağabeyim gibidir” ($p=,002$); “antrenörüm öğretmenim gibidir” ($p=,016$) şeklinde gören sporcular ile anlamlı bir ilişki görülmüştür. Genel anlamda kötü muamele ve bunun spor kurumuna yansımaya bakıldığında bir yetişkin ya da gücün etkisinde sosyalleşen bireylerin kötü muameleyle daha fazla açık olabileceğini göstermektedir. Yine aşırı güven üzerinden antrenöre verilebilecek sınırsız yetki ve karar alma gücü kötü muamele failine alan açabilmektedir (Brackenridge, 1994; Stirling ve Kerr, 2009). Ancak araştırma verilerinde ortaya çıkan durum değişkenlerin farklı açılardan yorumlanabileceğini göstermektedir. Yine duygusal kötü muamelenin aynı zamanda fiziksel şiddetle iç içe olması ve fiziksel eylemler ile gerçekleşme ihtimali (Kavanagh, Brown ve Jones, 2017) sporcuların antrenör ile ilişkilerini yorumlamasını etkilemektedir. Nitekim sporcuyla görmezden gelme, onu sportif müsabakalara göndermeme, yedek kulübesine oturtma ve müsabakalardan menetme gibi antrenör merkezli gelişen duygusal kötü muamele biçimlerinin varlığı sporcuların antrenör ile ilişki biçimlerini etkileyen faktörler olmaktadır (Battaglia, Kerr ve Stirling, 2017; Kerr, Stirling ve MacPherson, 2014; Gervis ve Dunn, 2004). Yani sporcuların antrenörlerinin duygusal kötü muamelesine fazla maruz kalmaları, antrenörleri ile ilişkilerini sadece profesyonel düzeyde görmelerine neden olabilme ihtimalini artırabilmektedir. Yine antrenörün şiddetine maruz kalmamaları birincil ilişkiler geliştirmelerini sağlayabilmektedir.

Araştırmada incelenen değişkenlerden olan sporcuların başarı dereceleri ile duygusal kötü muameleyle maruz kalma arasındaki ilişkide anlamlı bir fark ($p=,760$) tespit edilememiştir. Sporcular uluslararası derece/başarı, ulusal derece/başarı, bölgesel derece/başarı ve bunların hiçbirine sahip olmayanlar şeklinde ayrılmış, bu başarı durumu ile duygusal kötü muameleyle maruz kalma arasındaki farklılığa bakılmıştır. Bu konuda daha önce yapılmış çalışmalar, elit düzeyde spor yapıp uluslararası başarıya yaklaşan bireylerin antrenörleri ile daha yoğun

ilişkiler geçirdikçe başta cinsel istismar olmak üzere (Brackenridge ve Kirby, 1997) diğer şiddet biçimlerine daha fazla açık olduğunu göstermiştir (Vertommen vd. 2016; Stirling ve Kerr, 2008). Ancak çalışmada elde edilen verilerde başarı durumu ile antrenörün duygusal kötü muamelesine maruz kalma arasında veya farklı başarı kategorilerinde yer alan sporcular ile duygusal kötü muameleye maruz kalmalarında korelasyonel bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Sporcuların antrenörleri ile çalışma yılları ve duygusal kötü muameleye maruz kalma arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmada bir yıldan başlayarak dokuz ve daha fazla yıl antrenörleri ile çalışan sporcular olmuştur. Ancak analiz sonuçlarında bu çalışma yılları ve antrenörün duygusal kötü muamelesine maruz kalma arasında anlamlı bir sonuç ortaya çıkmamıştır.

Daha önce yapılan çalışmalarda görüldüğü gibi duygusal kötü muamele spordaki aktörlerin birçoğunun ve bu aktörlerin en önemlilerinden biri olan antrenör eylemlerinde en yaygın kötü muamele biçimi karşımıza çıkmaktadır. Özellikle diğer kötü muamele biçimlerine göre soyut eylemlerin içinde ortaya çıkması, üzerinde daha fazla düşünmemize neden olmaktadır. Bu anlamda bu çalışmada duygusal kötü muamelenin spor ile ilişkili bazı değişkenlerle incelenmesine odaklanılmıştır. Araştırmanın verilerinden elde edilenlere göre erkek sporcuların daha fazla maruz kaldıkları ve yine performans dayalı aşığılama alt boyutta erkek antrenörlerin duygusal kötü muamelenin failleri olarak ön plana çıktığı görülmüştür. Ayrıca duygusal kötü muameleye maruz kalan sporcuların antrenörleri ile ilişkilerini profesyonel çalıştırıcının ötesinde görmedikleri belirlenmiştir.

Sonuç olarak duygusal kötü muamele diğer kurumlarda olduğu gibi sporda da yaygın bir şiddet biçimidir ve spor ortamının özelliklerine göre şekillenmektedir. Sporda aktörler arası ilişkilerin niteliği sporla ilişkili birçok dinamiği etkilemektedir ve bu spor ortamına özgü bir kültür geliştirmektedir. Bu noktada özellikle güç ilişkilerinde kurumsal müdahalelerin önemi daha fazla ön plana çıkabilmektedir. İnsanların hakkı olan ve gönüllü katıldıkları spor organizasyonlarında refah içinde yer almaları sporun amacına uygun hizmet etmesini de sağlayabilecektir.

Son olarak spor ortamında yaşanan şiddet, istismar veya kötü muameleye yönelik Türkiye’de yeterli bir literatürün olmadığı ve bu konuda daha fazla bilimsel çalışmaya ihtiyaç olduğu görülmektedir. Başta duygusal kötü muamele olmak üzere fiziksel, cinsel, ekonomik, dijital

şiddet biçimlerinin incelenmesi gerekliliğinin yanı sıra bu kötü muamele biçimlerinin farklı aktörler ve sporla ilişkili diğer değişkenlerle ele alınmasının önemli olacağı düşünülmektedir.

Çıkar Çatışması Bildirimi: Yazar, çıkar çatışması bildirmemiştir.

Etik Kurul Onayı: Çalışma, Batman Üniversitesi Etik Kurulu Başkanlığı'nın 2023/02 sayılı toplantı ve 18 no'lu kararı ile onaylanmıştır.

Kaynakça

Alexander, K., Stafford, A. & Lewis, R. (2011). *The experiences of children participating in organised sport in the UK*. Edinburgh: The University of Edinburgh/NSPCC, Child Protection Research Centre.

Alexandre, J., Castro, C., Gama, M. & Antunes, P. (2022). Perceptions of sexual abuse in sport: A qualitative study in the Portuguese Sports Community. *Front. Sports Act. Living*, 4, 838-480. <https://doi.org/10.3389/fspor.2022.838480>

Allen, B. (2008). An analysis of the impact of diverse forms of childhood psychological maltreatment on emotional adjustment in early adulthood. *Child Maltreatment*, 13, 307-312.

Allen, B. (2010). Childhood psychological abuse and adult aggression: The mediating role of self-capacities. *Journal Interpersonal Violence*, 20, 1-18. doi: 10.1177/0886260510383035

Battaglia, A. V., Kerr, G. & Stirling, A. E. (2017). Youth athletes' interpretations of punitive coaching practices. *Journal of Applied Sport Psychology*, 29 (3), 337-352, DOI: 10.1080/10413200.2016.1271370.

Bjørnseth I. & Szabo, A. (2018). Sexual violence against children in sports and exercise: a systematic literature review. *Journal of Child Sexual Abuse*, 27 (4),365-385. doi: 10.1080/10538712.2018.1477222.

Brackenridge, C. (1994). Fair play or fair game? Child sexual abuse in sport organisations. *Int Rev for Soc of Sport*, 29 (3), 287-298. <https://doi.org/10.1177/101269029402900304>

Brackenridge, C. (2001). *Spoil sports: Understanding and preventing sexual exploitation in sport*. London: Routledge.

Brackenridge, C. & Kirby, S. (1997). Playing safe: Assessing the risk of sexual abuse to elite child athletes. *International Review for the Sociology of Sport*, 32 (4), 407-418. <https://doi.org/10.1177/101269097032004005>

Bourdieu, P. (2016). *Sosyoloji meseleleri*. Ankara: Heretik Yayınları.

Çetin, E. (2022). Antrenör-sporcu ilişkisi duygusal kötü muamele ölçeğinin (ASİDKMÖ) Türkçeye uyarlanması. *Spormetre, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(4), 142-156. doi: 10.33689/spormetre.1133456

Türkiye’de Genç Sporcuların Maruz Kaldığı Duygusal Kötü Muamelenin Spor Kurumu ile İlişkili Değişkenlerle İncelenmesi

Çetin, E. & Hacısofaoğlu, İ. (2023). Türkiye’de çocuk cinsel istismarının spor kurumundaki boyutu. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 34(1), 71-87. doi: 10.33417/tsh.1086828

David, P. (2005). *Human rights in youth sport*. New York: Routledge.

Dever, A. (2015). *Spor sosyolojisi*. Ankara: Siyasal Kitabevi.

Dietz, C. M., Casey, S. L., Stirling, A. E. & Porter, N. (2015). Development and validation of the coach-athlete relationship emotional maltreatment scale (CAREMS). *Athletic Insight*, 7(3), 209-226.

Eitzen, D. S. (2005). *Sport as microcosm of society*. İçinde D.S. Eitzen (Der.) Sport in contemporary society: An Anthology. Colorado: Paradigm Publishers.

Elias, N. & Dunning, E. (1986). *Quest for excitement. Sport and leisure in the civilizing process*. Oxford: Basil Blackwell.

Elias, N. (2002). Spor ve şiddet üzerine. *Toplumbilim Dergisi*, 16, 89-101.

Ercengiz, M. (2020). *Çocuğun duygusal istismarının sonuçları*. İçinde M. Ercengiz, M.Savcı, E. Uğur (Der.) Çocuğun duygusal istismarı. Ankara: Nobel yayınları.

Fasting, K., Brackenridge, C. & Sundgot Borgen, J. (2004). Prevalence of sexual harassment among Norwegian female elite athletes in relation to sport type. *International Review for the Sociology of Sport*, 39(4), 373-386. doi: 10.1177/1012690204049804

Fasting, K., Chroni, S., Hervik, SE. & Knorre N. (2010). Sexual harassment in sport toward females in three European countries. *International Review for the Sociology of Sport*, 46(1), 76-89. <https://doi.org/10.1177/10126902103762>

Gervis, M. & Dunn, N. (2004). The emotional abuse of elite child athletes by their coaches. *Child Abuse Review*, 13, 215-223. <https://doi.org/10.1002/car.843>

Gervis, M., Rhind, D. & Luzar, A. (2016). Perceptions of emotional abuse in the coach athlete relationship in youth sport: the influence of competitive level and outcome. *Int. J. Sports Sci. Coach*, 11(6), 772-779. doi: 10.1177/1747954116676103.

Glaser D. (2002). Emotional abuse and neglect (psychological maltreatment): A conceptual framework. *Child Abuse & Neglect*, 26(6-7), 697-714. doi: 10.1016/S0145-2134(02)00342-3.

Hart, S. N., Binggeli, N. J. & Brassard, M. R. (1998). Evidence for the effects of psychological maltreatment. *Journal of Emotional Abuse*, 1, 27-28. doi: 10.1300/J135v01n01_03

Hartill, M. (2005). Sport and the sexually abused male child. *Sport, Education and Society*, 10 (3), 287-304. doi: 10.1080/13573320500254869

Hartill, M., Rulofs, B., Lang, M., Vertommen, T., Allroggen, M., Cirera, E., Diketmueller, R., Kampen, J., Kohl, A., Martin, M., Nanu, I., Neeten, M., Sage, D. & Stativa, E. (2021). *CASES: Child abuse in sport: European Statistics, Project Report*. Ormskirk, UK: Edge Hill University.

Hornor, G. (2012). Emotional maltreatment. *J Pediatr Health Care*. 26(6), 436-442. doi: 10.1016/j.pedhc.2011.05.004.

Infurna, M. R., Reichl, C., Parzer, P., Schimmenti, A., Bifulco, A., & Kaess, M. (2016). Associations between depression and specific childhood experiences of abuse and neglect: A meta-analysis. *Journal of affective disorders*, 190, 47-55. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2015.09.006>

Jowett, S. (2005). The coach-athlete partnership. *The Psychologist*, 18(7), 412-415.

Kavanagh, E., Brown, L., & Jones, I. (2017). Elite athletes' experience of coping with emotional abuse in the coach-athlete relationship. *Journal of Applied Sport Psychology*, 29(4), 402-417. <https://doi.org/10.1080/10413200.2017.1298165>

Kerr, G., Stirling, A. & MacPherson, E. (2014). A critical examination of child protection initiatives in sport contexts. *Social Sciences*, 3(4), 742-757. doi: 10.3390/socsci3040742

Leahy, T., Pretty, G., & Tenenbaum, G. (2002). Prevalence of sexual abuse in organised competitive sport in Australia. *Journal of sexual aggression*, 8(2), 16-36. <https://doi.org/10.1080/13552600208413337>

McGee, R. A. & Wolfe, D. A. (1991). Psychological maltreatment: toward an operational definition. *Development and Psychopathology*, 3(1), 3-18. doi: 10.1017/S0954579400005034.

Mountjoy M, Vertommen T, Burrows K. & Greinig S. (2020). #SafeSport: safeguarding initiatives at the Youth Olympic Games 2018. *British Journal of Sports Medicine*, 54, 176-182. doi: 10.1136/bjsports-2019-101461

Ohlert, J., Vertommen, T., Rulofs, B., Rau, T. & Allroggen, M. (2021) Elite athletes' experiences of interpersonal violence in organized sport in Germany, the Netherlands, and Belgium. *European Journal of Sport Science*, 21(4), 604-613. doi: 10.1080/17461391.2020.1781266.

Olympiou, A., Jowett, S. & Duda, J. L. (2008). The psychological interface between the coach-created motivational climate and coach-athlete relationship in team sports. *The Sport Psychologist*, 22(4), 423-438. doi: 10.1123/tsp.22.4.423

Öztürk, A. (2020). Çocuğa kötü muamelenin psikolojik ve gelişimsel sonuçlarını önlemek. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 27(1), 7-9. doi:10.4274/tjcamh.galenos.2020.47955.

Pankowiak, A., Woessner, M. N., Parent, S., Vertommen, T., Eime, R., Spaaij, R., Harvey, J. & Parker, A. G. (2022). Psychological, physical, and sexual violence against children in australian community sport: frequency, perpetrator, and victim characteristics. *J. Interpers. Violence*, 38(3-4), 4338-4365. doi: 10.1177/08862605221114155.

Parent, S., & Fortier, K. (2018). Comprehensive overview of the problem of violence against athletes in sport. *Journal of Sport and Social Issues*, 42(4), 227-246. <https://doi.org/10.1177/0193723518759448>

Slep, A. M., Heyman, R. E., Snarr, J. D., Foster, R. E., Linkh, D., J. & Whitworth, J., D. (2011). Child emotional aggression and abuse: definitions and prevalence. *Child Abuse and Neglect*, 35(10), 783-796. doi: 10.1016/j.chiabu.2011.07.002.

Spertus, I. L., Yehuda, R., Wong, C. M., Halligan, S. & Seremetis, S. V. (2003). Childhood emotional abuse and neglect as predictors of psychological and

Türkiye’de Genç Sporcuların Maruz Kaldığı Duygusal Kötü Muamelenin Spor Kurumu ile İlişkili Değişkenlerle İncelenmesi

physical symptoms in women presenting to a primary care practice. *Child Abuse Neglect*, 27 (11), 1247-1258. doi: 10.1016/j.chiabu.2003.05.001

Stirling, A. E. & Kerr, G. A. (2008). Elite female swimmers experiences of emotional abuse across time. *Journal of Emotional Abuse*, 7(4), 89-113. https://doi.org/10.1300/J135v07n04_05

Stirling, A. E. & Kerr, G. A. (2009). Abused athletes perceptions of the coach-athlete relationship. *Sport in Society*, 12(2), 227-239. doi: 10.1080/17430430802591019.

Tezcan, M. (2019). Toplumsal değişme ve spor. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 25(2), 617-623. doi: 10.1501/Egifak_0000000595

Theberge N. (1993). The construction of gender in sport: Women, coaching, and the naturalization of difference. *Social Problems*, 40, 301-313. <https://doi.org/10.2307/3096881>

Uğur, E. (2020). *Çocuğun duygusal istismarı ve diğer türleriyle ilişkisi*. İçinde M. Ercengiz, M.Savcı, E. Uğur (Der.). *Çocuğun Duygusal İstismarı*. Ankara: Nobel yayınları.

Wilinsky C. L. & McCabe, A. (2021). A review of emotional and sexual abuse of elite child athletes by their coaches. *Sports Coaching Review*, 10 (1), 84-109, doi: 10.1080/21640629.2020.1775378

Willson, E., Kerr, G., Stirling, A., & Buono, S. (2022). Prevalence of maltreatment among Canadian National Team athletes. *Journal of interpersonal violence*, 37 (21-22), 19857-19879. <https://doi.org/10.1177/0886260521104509>

Vertommen, T., Veldhovenc, N. S., Wouterse, K., Kampenf, J. K., Brackenridge, C., Rhind, D., Neels, K. & Eede, F. (2016). Interpersonal violence against children in sport in the Netherlands and Belgium. *Child Abuse and Neglect*, 51, 223-236. doi: 10.1016/j.chiabu.2015.10.006

Young, K. (2013). *Sport, violence and society*, London: Routledge.